

"כל ילד יכול לפתח את הפוטנציאל החבוי בו"

פרויקט "מחברים" נולד בכפר הירוק בזכות כליל רייך, תלמידת י"ב שסבלה מדימוי עצמי נמוך, הפכה למובילה חברתית, והחליטה לסייע לתלמידים אחרים באמצעות תמיכה ועידוד. היא בטוחה שבעקבות הצלחתו, ישמש הפרויקט מודל בתיכונים נוספים בארץ. "ראיתי איך בעזרת אכפתיות ותשומת לב ניתן להעצים ילדים שזקוקים לזה", היא אומרת

בני קימרון

מימין: שקד וכליל. לתת מענה לכל תלמיד | צילום: באדיבות הכפר הירוק

← "נוער שמעצים נוער" – זה הבסיס לפרויקט החונכות האישית "מחברים", הפועל זו השנה הראשונה בכפר הירוק במסגרת ניסוי (פיילוט). 30 החונכים בו, תלמידי י"א-י"ב, אימצו 30 מחנכי הפנימייה במקום, מכיתות ז'-ח'. כל חונך נפגש עם החניך שלו אחת לשבוע, וצוות החונכים מתכנס אחת לשלושה שבועות להפריה הדדית, כדי להיות טובים יותר בעבור החניכים שלהם. את הקבוצה מלווה מורה העוסקת בחינוך באמצעות דרמה.

בכפר הירוק מאמינים שהפילוט יהפוך למסורת, ואומרים: "החזון הוא לתת בעתיד מענה לכל תלמיד שנוקק לכך, תלמידי פנימייה ותלמידי חוץ, מתוך אמונה כי לכל אחד מגיע".

בצוות המוביל של "מחברים" חברים ארבעה תלמידי י"ב: רון גברא, איתי מוס, איתי ולר-פולג, וכליל רייך, שהגתה ויד מה את הקמת הפרויקט. חבריה ומוריה של כליל (17), הלומדת במגמת מרעי החברה, מעידים עליה שהיא "מנהיגה מלידה".

בכפר זיהו את הכישרון שלה לאחר שהיתה ממונה על אירוח התלמידים הווייטנאמים שבאו למקום, כדי ללמוד איך להקים קבוצת רובטיקה. מאז נודע

עיה כמי שיודעת לארגן ולנהל אירועים. "בכלל לא ידעתי שאני מסוגלת לזה", היא מודה. "הייתי ילדה עם דימוי עצמי נמוך, בעקבות חוויות לא טובות בבית הספר היסודי. אחרי שהגעתי לחטיבה בכפר התחלתי לפרוח. כמו שאמר פעם בוגר הכפר, אבי קושניר: 'הכפר הירוק היה כמו רחם בשבילי'. בקיץ של כיתה ט' נבחרתי על ידי הממונה על הרובטיקה, יהודה אור, כמארגנת, נורקתי למים ונאלצתי לשחות. אחר כך אמרו שאפ'שר לסמוך עליי, ואני למדתי לסמוך על עצמי".

לפני שנה הצטרפה כליל לארגון "ליד" לפיתוח מנהיגות. הרעיון להקים את "מחברים" נולד אחרי שהתנדבה לסייע לתלמידה בכפר להתכונן למבחן. "היא הזכירה לי את חוסר הביטחון שלי בגילה, ואחרי שעברה את המבחן בהצלחה, הכי נתי שעם קצת תמיכה, עירוד ואמון, כל ילד יכול לפתח את הפוטנציאל החבוי בו ולהגיע להישגים. עוד הבנתי, שזה בריוק מה שאני רוצה לעשות – חונכות".

כליל הציעה למנכ"ל הכפר, ד"ר קובי נווה ("סיסקו"), להקים את הפרויקט. סיקו רתם את מנהל הפנימייה ואת אחד המדריכים, וכליל גייסה את החונכים, ומאז הם נפגשים עם החניכים שלהם, מכינים אתם שיעורים, משחקים, יוצרים, מדברים, מתייעצים ואף מבלים יחד.

ארגון ליד הפך לתומך נלהב בפרויקט, ואף תרם סכום כסף. גם הכפר הקצה תקציב, כשהספך נוער לרכישת מוצרים

בריה שבחרתי בעצמי לחיות בפנימייה, בשנה הראשונה חוויתי את קשיי ההסתגלות, ואילו היה לי או 'מנטור' שאוכל לשאת אותו בחוויות, זה היה עוזר לי. לכן, כששמעתי על 'מחברים' התנדבתי מיד".

דביר אימץ את עמית שמואל, תלמיד כיתה ח' מקריית שמונה, שאף הוא בחר ללמוד בפנימייה. "חששתי שאתגעגע הביתה, לא הכרתי אף אחד, אבל ההיכרות עם דביר שינתה את הכל", אומר עמית. "מיד מצאנו שיש בינינו חיבור ותחביבים משותפים. הוא אפילו היה המנטור שלי בקבוצת הסייבר".

"שנינו אוהבים לתכנת, ולעמית יש כיי שרון נדיר במחשבים", מוסיף דביר. "הציק לי שאין לו מחשב אישי, וכשאחותי קיי בלה מחשב חדש, ביקשתי לתת את הישן לעמית. באתי אליו ואמרתי לו: 'באתי להגשים לך חלום, בתנאי שתצליח לפצח את הקוד לפתיחת המחשב'. עמית התרגש, הצליח לפצח את הקוד ולפתוח את המחשב, ואז התחילו החיבוקים".

כליל מאמינה שהפרויקט יימשך גם אחרי שהיא תסיים את לימודיה בכפר, ואף יאומץ בבתי ספר אחרים, בעזרת ארגון ליד. "במהלך הפרויקט, ראיתי איך בעזרת אכפתיות ותשומת לב ניתן להעצים ילדים שזקוקים לזה, כדי לרוץ קדימה. העבודה עם החניכים הצעירים תרמה לי הרבה, ואני רוצה להמשיך לעזור לאחרים. לכן, דחיתי את הגיוס והתנדבתי לשנת שירות, כדי לסייע לבני נוער בסיכון להיגמל מסמים ומאלכוהול". ■

אלמנטריים, כדי לסייע לחניכים. "כך, למשל, נסעתי עם החניכה שלי לקניון, כדי למצוא רעיונות לעיצוב החדר שלה בבית הוריה. מאחר שהתקציב מוגבל, מצאנו דרכים יצירתיות לעצב בזול: קנינו חומרים ועיצבנו בעצמנו", מספרת כליל. "כליל היא כמו אחות גדולה", אומרת החניכה, שקד סלע מכיתה ח', שהיא בת יחידה. "אחרי כמה פגישות התפתחה בינינו חברות מיוחדת מאוד, ומצאנו שפה משותפת. אנחנו אוכלות יחד וחולקות חוויות. היא מקשיבה לי, אבל גם אני מקשיבה לה. אני מרגישה שכליל מבינה אותי בלי שאני מדברת, ויחד אנחנו בוררות מהשגרה".

לדברי דביר נבות מכפר סבא, חניך בפינימייה הלומד בכיתה י"א, "למרות העו

החניכה שקד סלע: "כליל היא כמו אחות גדולה. התפתחה בינינו חברות מיוחדת מאוד, ומצאנו שפה משותפת. היא מקשיבה לי, אבל גם אני מקשיבה לה. אני מרגישה שכליל מבינה אותי בלי שאני מדברת, ויחד אנחנו בוררות מהשגרה"